

Sygn. Akt XVII AmE 34/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 listopada 2018 roku, Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 820,00 zł (osiemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 34/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 5 listopada 2018 roku, numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) w związku z art 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 14 czerwca 2018 r. na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia U (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł co następuje:

1. U (...) sp. z o.o.

- w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego pod adresem ul. (...), (...)-(...) W., oraz

- w dniach od 10 do 12, od 24 do 29 oraz 31 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego pod adresem M. (...), (...)-(...) L.,

naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam U (...) sp. z o.o. karę pieniężną w kwocie 42 159 zł (słownie: czterdzieści dwa tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych)

Od wyżej wymienionej decyzji powód U (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy oraz art. 11 ustawy Prawo energetyczne poprzez nałożenie kary pieniężnej na spółkę U (...) sp. z o.o. za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych przez (...) S.A. na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 tej ustawy Prawo energetyczne za okres od dnia 10 sierpnia 2015 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r., podczas gdy w ograniczenie w poborze energii elektrycznej zgodnie z powołanymi powyższej przepisami penalizowane w art. 56 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne dotyczy jedynie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11, art. lic ust. 3 lub art. 11d ust. 3; tj. wprowadzonych rozporządzeniem określającym szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń przez Radę Ministrów;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 11 d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne poprzez jego zastosowanie w niniejszej sprawie, podczas gdy zgodnie z informacją z dnia 10 sierpnia 2015 r. wprowadzającą ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, jako podstawę prawną wprowadzenia ograniczenia wyraźnie wskazano art. 11 ust. 2 pkt 2 powołanej wyżej ustawy stanowiący samoistną i niezależną od art. 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne podstawę do wprowadzenia ograniczeń w poborze i dostarczeniu energii elektrycznej;

3. naruszenia prawa materialnego tj. art. 56 ust. 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie kary za okres od dnia 12.08.2015 r. do dnia 31.08.2015 r. podczas gdy stopień szkodliwości czynu był znikomy, niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń spowodowane było siłą wyższą, a ograniczenie dostawy poboru energii spowodowałoby niepowetowane straty dla Odwołującego.

W oparciu o powyższe wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,
2. względnie o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania za okres od dnia 10 sierpnia 2015 roku do dnia 12 sierpnia 2015 roku, a w pozostałym zakresie odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 56 ust. 6a,
3. zasądzenie od Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Dostawa energii elektrycznej na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. była realizowana w oparciu o umowy zawarte z (...) S.A.:

- umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...) z dnia 29 kwietnia 2013 r. na punkt poboru pod adresem ul. (...), (...)-(...) W.,

- umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...) z dnia 19 lutego 2014 r. na punkt poboru pod adresem M. (...), (...)-(...) L..

(k. 16-21, 22-26 akt adm.)

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) pismami z dnia 31 lipca 2014 r., znak (...) (...). (k.14, 15 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister (...)) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE, (...) S.A. (dalej: (...)), do której sieci punkty poboru energii elektrycznej U (...) sp. z o.o. (dalej: „Odbiorca”) są przyłączone, przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktów poboru energii elektrycznej zlokalizowanych pod adresem:

- ul. (...), (...)-(...) W.,

- M. (...), (...)-(...) L..

Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach w punkcie poboru W., ul. (...) wyniosła:

1. 10 sierpnia 2015 r. łącznie 1,8680900 (MW w godzinie);
2. 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,7505100 (MW w godzinie);
3. 12 sierpnia 2015 r, łącznie 0,0203400 (MW w godzinie);

Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach w punkcie poboru M. 306 wyniosła:

1. 10 sierpnia 2015 r. łącznie 6,4728400 (MW w godzinie);
2. 11 sierpnia 2015 r. łącznie 1,6566600 (MW w godzinie);

3. 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,4115400 (MW w godzinie);
4. 24 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0028800 (MW w godzinie);
5. 25 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0045000 (MW w godzinie);
6. 26 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0018000 (MW w godzinie);
7. 27 sierpnia 2015 r. łącznie 0,4285800 (MW w godzinie);
8. 28 sierpnia 2015 r. łącznie 1,1701800 (MW w godzinie);
9. 29 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0392400 (MW w godzinie);
10. 31 sierpnia 2015 r. łącznie 1,2259800 (MW w godzinie);

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca w powyższych punktach poboru przekroczył 14,0531400 MW w godzinie. (k. 4-6 akt adm.)

Pismem z dnia 14 czerwca 2018 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od OSD wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k.1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 3 lipca 2018 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując w szczególności, że oba zakłady zajmują się produkcją żywności przeznaczonej do bezpośredniej konsumpcji przez ludzi, toteż zmiana stopnia zasilania spowodowałaby powstanie zagrożenia dla zdrowia i życia konsumentów. Wymogi bezpieczeństwa sanitarno – epidemiologicznego wymagają bowiem utrzymania łańcucha chłodniczego magazynowanych produktów oraz surowców, co nie byłoby możliwe przy zmniejszonym poborze mocy. Odbiorca podkreślił przy tym, że zrezygnował ze wszystkich zbędnych odbiorników i utrzymywał przy zasilaniu jedynie urządzenia chłodnicze. Uzupełniając wyjaśnienia, Odbiorca oszacował wysokość potencjalnych strat w wyniku ograniczenia mocy w samym tylko zakładzie w W. na kwotę prawie 600 tys. zł.

(k. 11-12 akt adm.)

Pismem z dnia 24 września 2018 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 10 dni od dnia doręczenia tego pisma, z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. Termin ten na wniosek Odbiorcy został przedłużony do dnia 26 października 2018 r. (k. 47, 48, 44, akt adm.)

W wyznaczonym terminie Odbiorca zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i uzupełnił swoją dotychczasową argumentację faktyczną o szereg zagadnień o charakterze prawnym. W zakresie ograniczeń wprowadzonych od 10 do 12 sierpnia 2015 r. Odbiorca wniósł o umorzenie niniejszego postępowania jako bezprzedmiotowego, natomiast w pozostałym zakresie - o odstąpienie od wymierzenia kary z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości (art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne). (k. 49, 59-64 akt adm.)

Odbiorca osiągnął w 2017 roku przychód w wysokości (...) zł. (k. 27-33 akt adm.)

W dniu 5 listopada 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 66-72 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporna była okoliczność, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007r., Nr 133, poz. 924), podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Z powyższego wynika, iż zastosowanie względem powoda sankcji zależy od wypełnienia przez powoda dyspozycji z cytowanego wyżej przepisu, w postaci niestosowania się do ograniczeń w poborze energii. Nie ulega zatem kwestii, iż ustaleniu powyższego służy „plan ograniczeń”, o którym mowa w treści §8 wskazanego wyżej rozporządzenia.

Zgodnie z treścią z §8 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2, plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia. Zgodnie z treścią ust. 3, plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

W odniesieniu do wielkości planowanych ograniczeń powołania wymaga treść §9 wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;
- 3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z treści powyższego wynika przede wszystkim, że za opracowanie planu ograniczeń jak i jego aktualizację odpowiedzialny jest operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło. Plany ograniczeń i ich aktualizacje podlegają uzgodnieniu z Prezesem URE i właściwym operatorem.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że w czasie wprowadzonych ograniczeń w odniesieniu do punktu poboru w W. powoda wiązała moc umowna w wysokości 950 kW, nie zaś 800 kW, a zmiana mocy umownej nastąpiła na podstawie wniosku odbiorcy z dnia 29 czerwca 2015 roku i pisma OSD z dnia 30 czerwca 2015 roku. W odniesieniu do punktu poboru w M., moc umowna wynosiła 900 kW, nie zaś 800 kW, a zmiana mocy umownej nastąpiła na podstawie wniosku odbiorcy z dnia 18 czerwca 2015 roku i pisma OSD z dnia 26 czerwca 2015 roku. Ponadto minimalna moc bezpieczna w czasie ograniczeń wynosiła 350 kW, nie zaś 156 kW. (k. 37 akt adm.) Pomimo tego, plany ograniczeń nie zostały zaktualizowane, co wynika wprost z pisma OSD z dnia 3 sierpnia 2018 roku (k. 37 akt adm.). Powyższe oznacza, że wartości mocy umownej były nieaktualne w stosunku do wartości umówionej z powodem, która obowiązywała powoda w czasie wprowadzonych ograniczeń co do obu punktów poboru, a ponadto nieaktualna była wartość mocy bezpiecznej w odniesieniu do punktu poboru w M.. Powyższe oznacza, że w okresie 10 -31 sierpnia 2015 roku plany ograniczeń pochodzące z dnia 31 lipca 2014 roku zawierały wartości niezgodne z umową, a zatem wbrew treści §9 rozporządzenia. Wartość mocy umownej w 11 stopniu zasilania została określana nieprawidłowo, wbrew treści § 9 pkt 2 rozporządzenia, a tym samym wartości dotyczące stopni zasilania od 12 do 19 nie zostały określone w sposób zapewniający równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Powyższe jest o tyle istotne, że w myśl cytowanego wyżej §9 rozporządzenia, wielkości planowanych ograniczeń zawarte w planach

ograniczeń określa się z uwzględnieniem wysokości mocy umownej określonej w umowie, przy 11 stopniu zasilania, zwłaszcza ,iż stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Warto tu też zauważyć, że poszczególne wartości w pozostałych stopniach zasilania, w przypadku uwzględnienia właściwych mocy umownych tj. 950 i 900 kW, byłyby równomiernie obniżanie, jednak wartością wyjściową byłaby wartość 950, lub 900 kW, nie zaś 800 kW. W nawiązaniu do powyższego w treści zaskarżonej decyzji Prezes URE wskazał, że: „ (...) że mimo podwyższenia wartości mocy umownej na obu obiektach oraz mocy bezpiecznej w zakładzie w M., w obu przypadkach plany ograniczeń nie zostały przez (...) zaktualizowane. Niemniej jednak wartości ujęte w planach ograniczeń były Odbiorcy znane, a ze zgromadzonych materiałów nie wynika, aby treść planów była przez niego kwestionowana. Wobec powyższego Prezes URE miarkując wysokość kary wziął pod uwagę fakt, iż Odbiorca subiektywnie mógł mieć świadomość, że w 11 stopniu zasilania obowiązywała moc umowna, a także, iż 11 stopień zasilania wprowadzony był na okresy mniejszego ryzyka dla wystąpienia niedoboru w krajowym systemie energetycznym. Stąd, dla ustalenia ewentualnego przekroczenia w 11 stopniu zasilania (i wartości ewentualnej kary) Prezes URE przyjął wartości mocy umownych w obu obiektach wyższe niż w planie ograniczeń.”

Wskazać tu przede wszystkim należy, że w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 roku wprowadzone były różne stopnie zasilania. Nie ulega też wątpliwości, że w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektów powoda plan ograniczeń powinien służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, z uwzględnieniem charakteru tej działalności. Słusznie powód wskazał, że skutkiem odłączenia urządzeń chłodniczych byłoby przede wszystkim stworzenie bezpośredniego zagrożenia sanitarno – epidemiologicznego z uwagi na to, że produkt wytwarzany przez powodową spółkę jest produktem chłodzonym, o bardzo krótkim okresie przydatności do spożycia. Powód zaznaczył też, że działał w szeroko pojętym interesie społecznym i ograniczył pobór mocy w sposób maksymalny bez zagrożenia, dla produktu którym jest żywność przeznaczona do bezpośredniej konsumpcji przez ludzi.

Te okoliczności świadczą o tym, iż skoro w czerwcu 2015 roku doszło do ustalenia nowych wartości mocy umownej w obu obiektach oraz nowej wartości mocy bezpiecznej dla obiektu w M., wraz z podwyższeniem tych wartości, oczywistą powinna być konieczność opracowania aktualizacji dotychczasowych planów ograniczeń. Nie można też zatem uznać, że jedyną przyczyną braku aktualizacji planów ograniczeń było to, że jak wskazał pozwany, powód nie wystąpił o ich aktualizację. Wobec przyznania wyższej wartości mocy umownych oraz wartości mocy bezpiecznej dla jednego z obiektów (będącego skutkiem działań powoda), brak jest podstaw do przyjęcia, że brak aktualizacji planów ograniczeń z dnia 31 lipca 2014 roku, jest okolicznością, za którą powód ponosi odpowiedzialność. Ponadto, plan ograniczeń, w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektów powoda – producenta żywności, powinien służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, bez powodowania zagrożeń o których mowa w treści § 3 ust. 4 rozporządzenia. Nieuprawnione było zatem twierdzenie pozwanego, iż pomimo zwiększenia wartości umownych, w tym wartości minimalnej mocy bezpiecznej, powód zobowiązany był do dostosowania się do planu ograniczeń opracowanego według poprzednich wartości dotyczących mocy umownej i minimalnej mocy bezpiecznej. Jak już bowiem wskazano, powód nie był podmiotem odpowiedzialnym za opracowanie planu ograniczeń i jego aktualizację wobec nowych wartości wskazanych w umowach.

Tym samym, plany ograniczeń z dnia 31 lipca 2014 roku nie mogły posłużyć pozwanemu do prawidłowego ustalenia wartości dokonanych ewentualnie przekroczeń poboru energii przez powoda w okresie 10 – 12 sierpnia 2015 roku oraz 29 -31 sierpnia 2015 roku.

W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, wskazanej w punkcie 2 decyzji. Za powyższym przemawia również okoliczność, iż pozwany dokonał wymiaru kary ustalonej wprost proporcjonalnie do wartości ustalonego przez pozwanego przekroczenia.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników procesu na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: opłata od odwołania w wysokości 100,00 zł, koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska